

glas (jer tenkij)? Doslej topimo časih *l* in *n* z *j*: *lj*, *nj*; mar ne kaže topiti tudi *r*: *rj*? Prikaže se v volarja, kozarja, topirja; ni li skrit že v volař, kovař, topiř, ki se je Čehom sprevergel v *rz*, kadar ga nekako posteržemo, in ga nam z mehkim *r* obdarjeni Avstrijanec oponaša, ki pravi: *eam-nea nam. armer Narr!*?

Kar tiče dvoglasnike, meni samemu ni še vse prav jasno.

Veselo pa je brati, da so se po Dolenskem in na Notranjskem še ohranile staroslov. oblike: *z* lojem, učenjem, kraljem, kraljev, hlapcem, hlapcev (str. 10). Naše bolj grobo narečje jih je sicer zatopilo, v pisanji smemo vendar upati ter po pravici pričakovati, da se nam spet oživé (palingenesia). Kar je tu pa tam po slovenski deželi (Sloveniji), če tudi le v kakem kotu, boljšega ali starejšega v navadi, poprimimo se tega, vzlasti ako ne móti občne umevnosti; nikar nas ne bodi sram! Sčasoma se bomo spoznali med seboj, in kar spravimo dobrega na dan, bolje čislali. V teh treh polah že mi je pokazal Metelko marsiktere besede, ki so prav staroslovanske in o katerih nisem vedil, da so še kje v navadi. Dobil sem v njih tudi sicer nekatere mi prej neznane prav čiste slovenske. Tako sem se naučil iz Dajnkove slovnice mnogo starosl. in drugih dotlej neznanih besedi. — S koliko besedami se dá pomnožiti zdaj zbirka staroslovanska! A to dozori polagoma, samo po sebi; sej smo se tako vneli za olikovanje maternega jezika. Vzajemnost najbolje pospešuje zedinjeno napredovanje.

Mali gratulant.

6.

Ko mogla bi moja voščila
Osrečiti, oče moj, Vas,
Neizmerna bi sreča Vam bila
Na strani življenja ves čas.

7.

Pozdravljen bodi, dan veselja,
Ko oče moj se je rodil,
Izpolnjena je sčrna želja,
Ki dolgo že sem jo gojil.

Veselo danes serce bije,
Voščil gorkih prepolno je:
Nebeški blagoslov izlije
Nad Vami déns naj, oče, se!

Vladar veseljstva, ki hrani
In v roki svoji vse derži,
Življenje dolgo naj daruje
In Vam veselo ga stori.

8.

Ljubi naš oče,
Vaši otroci
Vsi veselimo
Tega se dné.

Ti jim dobrote
Stokrat poverni,
Ki nam delé jih
Žé od nekdaj.

Dénes obhaja
Ljubi Vaš god se,
Ki ga želeli
Dolgo smo žé.

Žalost, britkosti
Od njih odverni,
Srečno življenje
Klije jim naj!

Oče, veseli
Z nami bodite,
Čujte voščeče
Dece zdaj glas:

Nam pa dodeli
Milosti svoje,
Da jim na rádst
Bomo ves čas.

Bog naš preljubi
Živi očeta,
Sliši, usliši
Milostno nas!

Tako nas ž njimi
Srečne pripelji
Skozi življenje
V rajski svoj kras!

9.

Dobrot premnogih, dragi oče,
Ki meni jih skazali ste,
Mi poverniti ni mogoče,
Tó more Bog storiti le.

Zató hvaležna naj voščila
Za dénes še Vam zadosté,
In ko bi ta se mi spolnila,
Izpolnjene so vse željé:

Neskončno mili Bog Vas živi
Še srečnih let dolgó verstó,
Vsak dan Vam, oče ljubeznjivi,
Naj dan radósti nove bó!

— f —.

Šolsko obzorje.

Iz Štajerskega. Precej kranjskih učiteljev imamo že tukaj; sliši se, da jih še več pride, kajti nove uredbe našega šolstva so izpraznile mnogo učiteljskih služeb. V Mariboru se je ustanovilo tiskavno društvo, katero je svoje leto začelo z 12. aprilom. „Slov. Gospodar“ bode od 1. jul. t. l. naprej pod lastništvom tega društva izhajal. Perva društvena knjižica je že na svetlem in sicer pod naslovom: „Kake ustave je v Avstriji treba“.

Z Ježice pri Ljubljani. Tudi tu imamo sedaj novo šolo; 10. t. m. se je slovesno začela. Ob 8. uri ta dan bila je peta šolska maša in po tem so starši zglašovali in zapisovali svoje otroke v lični novi šoli. Oglasilo se je 135 uka-željnih otrok, kateri so bili do sedaj brez šolskega poduka. Pri vpisovanji sta bila zraven učitelja tudi g. fajmošter in prednik krajnega šolskega sveta. Blagi g. župnik so staršem kazali, kako dobro je, da so tudi tu ustanovili šolo, kjer se bodo otroci učili ne le branja in pisanja, temuč še mnogo mnogo drugih nauk, katerih človek potrebuje za sedanje vsakdanje življenje. Sedaj